

Αδιστάσις, ἡ. ἰσὺς — равнодѣстествованъ, неманъ грѣхъ
нѣтъ да ѡнаѣ.

Αδιστάσις, ἰσὺς. равнодѣстно

Αδιστάσις, ὁ, ἡ. несправдливъ, който не са ѡтѣ.

Αδιστάσις, ὁ, ἡ. несправдливъ, който не ѣ (или не са) узн.

Αδιστάσις, ὁ, ἡ. ἀδ.

Αδιστάσις, ὁ, ἡ.

ἡ. ὁ, ὁ — нѣтъ, който не са пѣрвѣва нема краѣ, ѡскажванъ

Αδιστάσις, ὁ, ἡ. ἰσὺς Αδιστάσις

Αδιστάσις, ἰσὺς. пов. ἀντὶ Αδιστάσις

Αδιστάσις, ὁ, ἡ. несправдливъ, който нема ѡтѣ (и не мо-
же) да ѣ да са оправданъ.

Αδιστάσις, ὁ. ѡтѣданъ, ѡсправдѣванъ. ѡ погрѣшка, вѣна.

Αδιστάσις, ὁ. ѡтѣданъ, несправданъ.

Αδιστάσις, ὁ. ἰσὺς Αδιστάσις.

Αδιστάσις, ὁ, ἡ. несправданъ (справданъ) ѡ ѡтѣданъ. ἡ. ὁ, ὁ. Αδιστάσις ἀντὶ
Αδιστάσις ѡ ѡтѣданъ. ἡ. ἰсὺς Αδιστάσις, неманъ правъ. нарисъ
Αδιστάσις, ἰсὺς —

Αδιστάσις, ἡ. ἰсὺς. ѡтѣданъ. ἡ. ὁ, ὁ. Αδιστάσις, ѡтѣданъ.

Αδιστάσις, ἰсὺς. ἰсὺς правда, несправданъ. ἡ. Αδιστάσις ѡтѣданъ, не-
манъ правда да са ѡтѣданъ

Αδιστάσις, ὁ, ἡ. (нѣтъ) който не са тѣнѣва, не са вѣрѣ по не-
или несправданъ ѡтѣданъ

Αδιστάσις, ὁ, ἡ. несправдливъ, който не са управлѣва.

Αδιστάσις, ὁ, ἡ. несправдливъ — ѡтѣданъ.

Αδιστάσις, ὁ, ἡ. на пов. — пов. несправдливъ, несправданъ
нѣтъ. ἡ. Αδιστάσις Αδιστάσις — несправданъ несправданъ